

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Radimem Kadlčákem ve věci

žalobce: **V. E.**, narozený X
státní příslušnost Mongolsko
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2025, č. j. MV-38443-4/SO-2025, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I.** Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II.** Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného dne 14. 4. 2025, č. j. MV-38443-4/SO-2025, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „OAMP“), ze dne 17. 1. 2025, č. j. OAM-24191-8/DP-2024, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zastaveno správní řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny dle § 42a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
2. Současně žalobce navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V tomto návrhu uvedl, že pokud nebude odkladný účinek žalobě přiznán, žalobci hrozí nucené vycestování, které by mělo zásadní dopad na jeho rodinný život – manželku a dvě nezletilé děti, což fakticky naruší právo žalobce na soukromý a rodinný život dle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“). Přiznáním odkladného účinku žalobě přitom podle názoru žalobce nevznikne újma žádné třetí osobě ani chráněnému zájmu státu. Napadené rozhodnutí je pak podle žalobce v rozporu se zásadou přiměřenosti ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců, přičemž se celá jeho rodina snaží integrovat do české společnosti. Výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí by tedy pro žalobce znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odkladného účinku může vzniknout jakýmkoliv jiným osobám a nejedná se o skutečnost rozpornou s důležitým veřejným zájmem. Setrvání žalobce na území České republiky je též dle jeho tvrzení nezbytné pro ochranu práva žalobce na spravedlivý proces.

3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl, aby soud návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl. K tomu odkázal na dikci § 73 odst. 2 s. ř. s. s tím, že pro úspěch návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby nestačí, aby žalobce vznik nepoměrně větší újmy v příčinné souvislosti s napadeným správním rozhodnutím pouze tvrdil, ale musí jej i prokázat. Dále žalovaný uvedl, že tvrzená existence rodinných vztahů žalobce sama o sobě nic nevypovídá o tom, do jaké míry jsou tyto vztahy pevné. Samotná přítomnost dvou nezletilých dětí a manželky žalobce na území tedy takovou újmu být nemůže, a navíc žalobci není bráněno ve styku s jeho dětmi a manželkou, neboť mu v budoucnu není znemožněno požádat o jiné pobytové oprávnění, ovšem při splnění zákonných podmínek pro jeho vydání. Žalovaný také zmínil, že se napadené rozhodnutí žádným způsobem nedotýká pobytových statusů manželky a nezletilých dětí žalobce. Následně připomněl, že Úmluva v žádné části nestanovuje, že musí oba rodiče žít spolu se svým dítětem v jednom státě, přičemž i povolení k dlouhodobému pobytu představuje samo o sobě pobyt dočasný, a zpravidla se tak předpokládá návrat cizince do domovského státu. Právní řád České republiky nadto nezakotvuje právo cizince na pobyt na území České republiky. Žalobce pak dle žalovaného může podat novou pobytovou žádost na zastupitelském úřadě v domovské zemi, přičemž jej jeho rodinní příslušníci mohou do země jejich původu následovat; jejich společné vazby přitom nebudou zpřetrhány. Stejně tak není žádným způsobem zakazována možnost jejich budoucího společného života na území v souladu se zákonem. Podle žalovaného tudíž ve věci nebyly tvrzeny, natož osvědčeny, natolik závažné okolnosti, pro které by žalobci měla nepřiznáním odkladného účinku vzniknout podstatná újma.
4. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s., platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
5. K přiznání odkladného účinku žalobě je zároveň nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění je prokazováno žalobcem, a to jak předloženými tvrzeními, tak k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samého žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že žalobcův majetek se

zmenší, a tím bude žalobci způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině a sankci žalobce. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení hrozící újmy žalobce nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobci, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobce do meritorního rozhodnutí věci soudem.

6. Soud veden shora uvedeným testem posoudil předmětný návrh žalobce a dospěl k závěru, že žalobce neprokázal splnění hned první podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. existenci újmy, která by byla způsobena výkonem nebo jinými právními následky žalobou napadeného rozhodnutí.
7. V projednávané věci žalobce fakticky brojí proti usnesení o zastavení správního řízení o jeho žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny dle § 42a zákona o pobytu cizinců. Soud tak považuje pro daný případ za zcela stěžejní, že žalobce ve správním řízení, které vyústilo ve vydání žalobou napadeného rozhodnutí, požádal o vydání zcela nového povolení k pobytu, jímž dříve nedisponoval. Touto okolností se tedy skutkový stav v posuzované věci podstatně odlišuje od situace, kdy např. dojde k zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti dlouhodobého či trvalého pobytu, popř. k jeho zrušení, neboť v důsledku takového rozhodnutí se postavení účastníka řízení (cizince) změní. Judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100) pak dospěla k závěru, že za takového skutkového stavu lze žalobě přiznat odkladný účinek, neboť již samotné rozhodnutí o zamítnutí žádosti o prodloužení určitého pobytového statusu, resp. o jeho zrušení, je schopno žadateli přivodit újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., a to zejména z důvodu, že jím žadatel ztrácí oprávnění k pobytu na území České republiky a je fakticky nucen ho opustit. V nyní řešeném případě je však skutkový stav zásadně odlišný od toho, na jehož základě byl zformulován shora uvedený právní závěr, a to právě tím, že došlo k zastavení správního řízení o žádosti žalobce o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu.
8. Soud pak ke zcela obecnému odkazu žalobce na to, že je jeho setrvání na území České republiky nezbytné pro ochranu práva na spravedlivý proces, dodává, že dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že argumentace ohledně práva na spravedlivý proces a osobní účast v soudním řízení sama o sobě nemůže být bez dalších individuálních okolností či specifik soudního řízení důvodem pro přiznání odkladného účinku (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38). Povšechně tvrzený zásah do práva na spravedlivý proces proto přiznání odkladného účinku v posuzovaném případě nijak neodůvodňuje.

9. S ohledem na veškeré předestřené okolnosti tak soud konstatuje, že je v projednávané věci vyloučeno, aby napadeným rozhodnutím mohla žalobci vzniknout újma dle § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť napadené rozhodnutí nic nemění na jeho dosavadním právním postavení. Prokázat negativní důsledek (újmu) spočívající ve výkonu napadeného rozhodnutí, jakožto jednu z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, současně bylo výhradně na žalobci. Tuto povinnost však žalobce nesplnil, jak je zjevné z výše uvedeného.
10. Vzhledem ke konstatovaným skutečnostem, kdy je možno zdůraznit, že žalobce ohledně již první ze tří kumulativně daných zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě neunesl břemeno tvrzení, natožpak břemeno důkazní, ztratilo na významu, aby se soud zabýval případným splněním ostatních dvou zákonných podmínek, jak byly už dříve vymezeny, a soud proto návrh na přiznání odkladného účinku žalobě výrokem I. usnesení zamítl.
11. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
12. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: 7849000725.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 2. června 2025

Mgr. Radim Kadlčák v. r.
samosoudce